

7de Paaszondag cyclus A, 21 mei 2023

Homilie P. Lukas Martens

Bovenzaal

Tijdens deze Pinksternoveen kunnen we niet anders dan kijken naar de leerlingen in de bovenzaal, het cenakel. Wie zijn die mannen en vrouwen die daar samen zijn? Ze worden met name genoemd, althans de apostelen. Eens heeft Jezus een ganse nacht gebeden tot Zijn Vader om hen te kiezen die de Vader Hem wou schenken. Hij riep ze bij hun eigen naam. En die namen worden hier terug vermeld, zij het in een andere volgorde en zij het met één persoon minder: Judas. Het zijn mensen die beseffen dat hun namen staan opgetekend in de hemel, zij zijn persoonlijk gekend door God. En dat geldt ook voor ieder van ons. Ons kind-zijn van de Vader is onze diepste identiteit. Dat is Jezus ons komen bijbrengen.

Eensgezind

De apostelen vormen samen een groep met grote onderlinge verschillen. Een tijd geleden maakten ze nog ruzie over wie van hen de grootste was. Maar sindsdien is er veel gebeurd. De zaal waarin zij zich nu bevinden is dezelfde zaal waarin zij met Jezus het laatste avondmaal hebben gevierd, met de voetwassing, de voorspelling van verloochening en verraad en met de gave van het nieuwe gebod: heb elkaar lief zoals Ik u heb liefgehad.

Dan kwam Goede Vrijdag en zijn zij uit elkaar gegaan. Zij waren de hoop en het geloof verloren. En het is de Verrezen Heer zelf die hen terug samen moet brengen. Nu zijn ze bijeen in grote eensgezindheid: want iedereen beseft nu hoe armzalig hij is. Allen hebben zij hun Meester op het kritieke moment in de steek gelaten. De één is niet beter dan de ander. Niemand onder hen kan zich nog de grootste noemen. En daar zijn zij nu samen, eensgezind volhardend in het gebed.

De vrouwen

Maar naast de apostelen zijn er de vrouwen. Zij waren bij Jezus gebleven, zijn Hem gevolgd vanuit Galilea naar Jeruzalem en tot onder het kruis. Vrouwen zijn blijkbaar in staat om meer te lijden, beter trouw te zijn en vol te houden in het verwachten. Zij weten wat het betekent om een kindje 9 maanden aan het hart te dragen, veel te verdragen en te doorstaan en liefdevol te blijven uitzien naar de geboorte van dat nieuwe leven.

Maria

En dan is er Maria, Jezus' Moeder. Zij staat in het midden. Zij is de belangrijkste, de enige die weet wat het betekent: vervuld te worden met de heilige Geest. Tenslotte zijn er nog de broeders uit Jezus' familie. Om te volharden in gebed, moet je samen zijn, elkaar steunen en bemoedigen. *Nee, het is niet goed voor een mens om alleen te zijn.*

Wat verwachten wij?

Om te eindigen nog deze vraag: wat verwachten wij concreet van deze Pinksternoveen? Wat verwachten wij dat met Pinksteren aan ons zal gebeuren? Misschien verwachten wij helemaal niets. Laten we kijken we naar het evangelie. Het laatste avondmaal eindigt met het lange gebed van Jezus tot de Vader. Een gebed vol toewijding, heiliging, verheerlijking, het alles schenken en alles ontvangen. *'Al het mijne is van u en het uwe is van mij'*. Jezus bevindt zich op dat moment slechts enkele uren voor zijn arrestatie. En als we het leven van Jezus overzien dan zouden we moeten zeggen: zijn leven is een mislukking. Het volk en de religieuze oversten keren zich tegen Hem. Ze willen Hem weg. Zijn leerlingen zullen Hem in de steek laten. Er zijn maar enkele mensen die Hem trouw zullen blijven tot onder het kruis. En toch zegt Jezus in Zijn gebed: *'Vader, Ik heb U op aarde verheerlijkt door het werk te volbrengen dat Gij Mij hebt opgedragen te doen.'* Nee, voor Jezus is zijn leven niet mislukt, integendeel, het is helemaal voltooid, omdat Hij gedaan heeft wat de Vader Hem te doen gegeven heeft.

Toewijding

Zo mag het ook bij ons zijn. Als wij de heilige Geest zullen ontvangen, is het niet opdat ons leven zou slagen in de ogen van de wereld: carrière, aanzien, bezit, macht. Nee, we moeten niet bang zijn dat de heilige Geest ons veel van die dingen zal geven. Maar Hij is ons gegeven om ons leven te doen slagen zoals dit voor Jezus was: een leven van toewijding, van inzet voor het verlangen van God. Een leven van dienst aan anderen, van gegeven-zijn aan mensen die ons zijn toevertrouwd. En dat zijn allemaal keuzes van ons hart, keuzes die we elke dag opnieuw kunnen maken. Voor die keuzes wil de heilige Geest ons komen sterken.

Moeder van een gekruisigde

Tenslotte kunnen we kijken naar Maria. Ook zij kon zich moeilijk voorstellen wat het zou betekenen om moeder van de Verlosser te zijn. Ook haar leven is niet gespaard gebleven van beproeving, bedreiging, onbegrip. Maar zij heeft haar Zoon bijgestaan in alle lief en leed. Alles heeft zij met Hem gedeeld. Ook zij kon zeggen dat haar leven geslaagd was, hoewel het in de ogen van de wereld een drama was: moeder zijn van een gekruisigde.

Kracht van boven

Laten wij deze dagen volharden in het gebed samen met Maria, met elkaar en met onze medechristenen wereldwijd. Laten we ons openen voor de kracht die ons in staat zal stellen ons deel te dragen in het lijden voor het evangelie. Wij hebben het vormsel ontvangen om Jezus na te volgen met alles erop en eraan. Petrus durft het vandaag heel kras zeggen: *Verheug u in de mate dat u deel hebt aan het lijden van Christus*. Alleen de heilige Geest kan ons die vreugde schenken. Laten we ze vragen voor onszelf en voor elkaar, samen met Maria, de moeder van Jezus.